

ansvarlig kapital og ekspertise fra tidligere investeringer.

En række af de ordninger, der indgår under øststøttebistanden, har betydelig interesse for danske virksomheder. På eksportsiden har forbedrede eksportkreditgarantivilkår gjort det lettere for danske virksomheder at få garanteret betaling for deres salg til disse nye og stadig vanskelige markeder. For aktiviteter, der tager sigte på virksomhedssamarbejde, er der i 1994 oprettet en ny ordning – Virksomhed-til-Virksomhedsordning – der yder støtte til sådanne tiltag. Investeringer og joint ventures fremmes af IØ-fondens aktiviteter samt investeringsgarantiordningen under Udenrigsministeriet. Danske virksomheder kan yde et vigtigt bidrag til udviklingen af økonomierne i Central- og Østeuropa. Samtidig kan dansk erhvervsliv få et godt fodfæste på disse nye markeder.

Redegørelse af 16/3 95: »Fra vision til handling – Info-samfundet år 2000«.
(Redegørelse nr. R 8).

Forskningsministeren (Frank Jensen):

1. INFO-SAMFUNDET ER EN UDFORDRING

»Vi er midt i en revolution. En global kortslutning af tid, sted, personer og processer,« hedder det i indledningen til Dybkjær-Christensen-rapporten om »Info-samfundet år 2000«.

Hermed rammes præcist, hvad der er kernen i den samfundsomvæltning, vi er i fuld gang med: Den stadig mere avancerede telekommunikation får verden til at skrumpes ind. Samtidig skaber de stadig billigere computere med en eksplosivt voksende kapacitet helt nye muligheder for informations- og arbejdsprocesser. Med sammensmeltningen af tele- og computerteknologierne bliver virkningerne heraf endnu stærkere.

Konkret betyder det: Geografisk afstand får på masser af områder overhovedet ingen betydning. Produktionsprocesser bliver i mange tilfælde effektiviseret i dramatisk omfang. Helt nye kvalifikationsmæssige krav til de ansatte melder sig ofte som følge heraf. Vilkårene for kulturudvikling og uddannelse ændres på centrale punkter radikalt.

Set i globalt perspektiv melder info-samfundet sig under alle omstændigheder som en reali-

tet, vi ikke kommer uden om. Spørgsmålet er alene, hvordan vi vil forholde os hertil.

En kilde til livskvalitet og vækst

Endnu ser vi kun de første konturer af info-samfundet. Meget vil givet blive anderledes, end vi tror. Forventede problemer kan vise sig at forsvinde op i den blå luft, mens der omvendt kan dukke nye uforudsete problemer op. Vi vil opleve gennemgribende ændringer i et omfang, så man med rette kan tale om en samfundsomvæltning.

Denne omvæltning kan med rette sammenlignes med den industrielle revolution og landbrugets omlægning i slutningen af sidste århundrede – blot med den forskel, at det nu går meget hurtigere, og at omlægningen mod info-samfundet – især på miljøområdet – har langt færre negative konsekvenser end omlægningen mod industrisamfundet.

Rigtigt anvendt kan informationsteknologien på én gang være en kilde til økonomisk udvikling, større beskæftigelse, øget livskvalitet og bedre miljø gennem renere teknologier.

Samtidig kan info-samfundet udvikle sig til et meget mere åbent og decentraliseret samfund. I sin kerne lægger info-samfundet op til en hidtil uset åbenhed og ustyret adgang til information, kommunikation og debat. De utallige globale netværk med deres debatter, databaser og informationsrundspreddning kan ingen styre. På én gang anarki og lutrende debat. Enhver kan med en pc og et modem tilsluttet telefonnettet deltage heri.

Vi står her med værktøjer, som også giver hidtil usete muligheder i folkeoplysningens tjeneste. Og som kan sprede information og kommunikation ud til geografiske områder, som ellers kun vanskeligt nås. Hvis Grundtvig havde levet i dag, ville han formentlig have været tilsluttet det verdensomspændende Internet!

Lande i front får nye arbejdspladser

Udviklingen mod info-samfundet er dog ikke uden problemer, som man må forholde sig til. I hovedsagen drejer det sig om tre risici:

- Det offentlige og danske virksomheder formår ikke tilstrækkelig effektivt at omlægge arbejds gange og udvikle nye, IT-baserede produkter.
- Vi oplever en øget social polarisering i et informationsteknologisk A- og B-hold.
- Info-samfundet udvikler træk mod et centralistisk overvågningsamfund.

Omlægningen mod info-samfundet vil føre til både nye *arbejdspladser* og til tab af arbejdspladser. Skal vi sikre tilstrækkelig mange nye arbejdspladser, kræver det, at danske virksomheder ikke blot på effektiv vis indfører ny teknologi til rationaliseringer. Det kræver også – og især – at man er i stand til at omsætte ny teknologi i nye produkter rettet mod særlige kundebehov, og at man vel at mærke er i stand til at gøre det så hurtigt, at man får et forspring i forhold til andre lande. Kun herved kan man slå igennem på verdensmarkedet, hvor al erfaring viser, at de lande, der kommer først med nye konkurrencedygtige produkter, også løber med arbejdspladserne.

Det er ikke alene et spørgsmål om arbejdspladser. Det er også et spørgsmål om grundlaget for hele vort velfærdssamfund. Klarer vi os ikke i den internationale konkurrence, må vi se i øjnene, at vi i stigende grad må stramme op på vort velfærdssamfund, og vi vil ikke på én gang kunne opretholde en gunstig udvikling i både beskæftigelse og realløn.

Ambitiøs indsats i folkeskolen nødvendig

Udviklingen mod info-samfundet indebærer en risiko for en *opdeling af danskere i et informations-teknologisk A- og B-hold*, hvor A-holdet er de veluddannede, der behersker teknologien, kender mulighederne i info-samfundet og er i stand til at tilegne sig den viden og udvikle de kvalifikationer, som er nødvendige for, at man kan klare fremtidens arbejdspladser.

Især er der en risiko for, at ufaglærte og personer uden særlige erhvervsmæssige kvalifikationer vil få endnu sværere ved at opnå job, end de har i dag. Teknologien kan imidlertid også forenkle nogle jobkvalifikationer og derved øge beskæftigelsesmuligheden for de kortuddannede. Det er ikke en betingelse for at betjene teknologien, at man også selv kan udvikle den. Vi må derfor satse på en omfattende indsats i arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitikken.

Opdelingen i et informationsteknologisk A- og B-hold er til dels et generationsspørgsmål. Den generation, der nu vokser op, og de, som følger efter, behersker i langt større omfang end deres forældre den nye teknologi og tager den som en helt naturlig ting. Mange børn behersker endda teknologien langt bedre end ikke blot deres forældre, men også deres lærere i skolen.

Men det må vi ikke slå os til tåls med. For det første må vi ikke tabe de – trods alt mange –

børn, der ikke med støtte i deres hjem og adgang til en computer derhjemme får lejlighed til at beherske den ny teknologi. Derfor er en omfattende og ambitiøs indsats for IT-ansættelsen i folkeskolen nødvendig.

For det andet må vi heller ikke tabe den hovedpart af danskerne, som børnenes forældre og bedsteforældre udgør. Derfor er indsatsen i arbejdsmarkedspolitikken og efter- og videreuddannelsen også her så vigtig, og derfor er det så vigtigt, at især folkebibliotekerne også udvikles til at varetage en central formidlingsfunktion i info-samfundet.

Vi må tage hånd om sikkerhedsproblemerne

Endelig er der risikoen for, at informationsteknologien fører til et »*Big Brother*«-samfund, hvor den enkelte borger er under central overvågning, og hvor umenneskeliggørelsen er et fremtrædende træk. Det var der især for år tilbage mange der frygtede. Men efter mere end 25 års erfaring med stadig mere edb i det danske samfund, Dankort, CPR-numre osv. må man konkludere, at de skrækvisioner, som nogle så for sig, ikke har holdt stik. Vi har udviklet en erfaring og modenhed, som gør os i stand til at forhindre eller tage hånd om problemerne, hvis vi – vel at mærke – til stadighed er opmærksomme på de mulige risici og gør en bevidst indsats for at tackle dem.

Indsatsen i organisationer og oplysningsforbund, initiativer som Folketingets Teknologinævn m.m. og det, at omkring en tredjedel af alle husstande i Danmark i dag har en pc, og at en konstant stigende andel af danskerne hver dag bruger IT-udstyr på deres arbejde, har på hver sin front været med til at afmystificere informationsteknologien og få den gjort til en del af hverdagen.

Man kan alt efter temperament og overbevisning hæfte sig mest ved enten de muligheder eller de problemer og risici, som info-samfundet indebærer. Begge dele er en del af virkeligheden, og det er derfor ikke overraskende, at debatten ofte går i vidt forskellige retninger. Udsigten til problemer og risici må imidlertid ikke føre til handlingslammelse.

Hvis vi skal realisere info-samfundets positive muligheder og tage hånd om problemer og risici, kræver det en offensiv indsats. Vi må ganske enkelt tage *info-samfundets udfordring* op og ikke i usikkerned, angst eller manglende beslutsomhed undlade at handle i tide.

En dansk model for IT-udviklingen

Regeringen lægger derfor op til, at Danmark træffer et bevidst valg: Enten overlader vi væsentlige beslutninger alene til markedets kræfter og de hidtidige politikker på de forskellige områder. Eller også udformer vi en *sammenhængende strategi*, hvorefter alle danskere skal være velforberejdede på de omstillinger, som informationssamfundet fører med sig. Kun herved får vi mulighed for at klare det dilemma, at behovet for omstilling er påtrængende, samtidig med at mange føler, at omstillingerne er alt for hurtige og gennemgribende.

Strategien skal bygge på en *dansk model*, hvor markedets kræfter ikke får lov til at stå alene. Ikke mindst gennem den offentlige sektors indsats skal vi sikre nogle særlige værdier:

- IT skal understøtte den frie adgang til information og informationsudvikling.
- IT skal understøtte demokrati og den enkeltes adgang til medindflydelse.
- IT skal medvirke til personlig udvikling bl.a. ved at understøtte den enkelte i arbejds-situationen og i fritiden.
- IT skal åbne den offentlige sektor, gøre den mere gennemskuelig, bidrage til fortsat effektiviseringer og rationaliseringer i de offentlige institutioner og gøre det muligt at levere bedre service.
- IT skal bruges til at understøtte de svage i samfundet.

Danmark kan handle nu

Danmark er ikke det eneste land, der forholder sig bevidst og offensivt til info-samfundets udfordringer. Tværtimod breder interesse og bevidsthed sig nu med stor hast.

USA lagde for med Clinton-Gore-planen om »The Information Super Highway« og er i dag førende på den teknologiske front og med udviklingen af det verdensomspændende Internet.

I Asien har Japan et storstilet projekt på bedding, og i Singapore er man meget langt i gennemførelsen af et storstilet projekt, som ganske vist indeholder træk af netop det overvågnings-samfund, som vi ikke ønsker.

I Europa kom info-samfundet for alvor på dagsordenen med Bangemann-rapporten sidste år og behandlingen heraf på stats- og regeringschefernes møde på Korfu i juni måned. Blandt de europæiske lande er f.eks. Sverige langt fremme med forberedelse af større initiativer.

Men i dette internationale selskab kan Danmark faktisk godt være med – i hvert fald, hvis vi handler *nu*.

2. FRA VISION TIL HANDLING

Det er denne emnekreds, som Dybkjær-Christensen-rapporten tager op til behandling. At dømme efter modtagelsen har rapporten ramt noget centralt i tidens tendenser. Rapporten er blevet revet væk. De første to oplag med i alt 12.000 eksemplarer er udsolgt, og et tredje er i trykken. Hertil kommer den debat om rapportens temaer, som nu ruller på sjette måned i mange medier, og som kommer på dagsordenen ved mange konferencer og møder.

Rapportens synspunkt om, at en offensiv strategi for informationssamfundet kræver, at der bredt i samfundet skabes en øget bevidsthed og debat om muligheder og problemer, og at informationssamfundet placeres centralt på den politiske dagsorden, må indtil videre siges at være realiseret.

Rapporten har nu været til bred høring i alle ministerier og en række styrelser, organisationer og virksomheder. På baggrund heraf og debatten fremlægger regeringen denne redegørelse til Folketinget med den som bilag vedlagte handlingsplan for 1995.

Tanken er, at regeringen herefter årligt vil fremlægge en redegørelse til Folketinget og en hertil knyttet handlingsplan. Der vil således blive tale om en rullende proces, hvor vi årligt gør status og justerer kursen.

Det centrale tankesæt i regeringens strategi er, at den offentlige sektor skal spille aktivt sammen med den private sektor om en offensiv strategi for Danmarks udvikling mod informationssamfundet, hvor den offentlige sektor gør sin del af arbejdet og realiserer en effektiv anvendelse af informationsteknologi.

Tankegangen, som man kunne kalde »Indre Marked« – eller Jacques Delors-metoden, kan sammenfattes i tre punkter:

- Der sættes en række ambitiøse, men realistiske mål med tidsfrister.
- Der fokuseres på at løse en række nøgleproblemer, f.eks. udbygning af infrastruktur, ajourføring af lovgivning eller fastlæggelse af standarder.
- Ved fremrykning over en bred front opnås en synergieffekt og »kritisk masse«.

Der bliver således ikke tale om nogen form for sovjetisk femårsplan, hvor alle handlinger er

lagt detaljeret fast flere år frem. Eller en traditionel »pose-penge-plan«, hvor der bindes millioner af kroner i halen på ethvert initiativ. Det er der heller ikke behov for.

Der bliver tale om en rullende proces, hvor vi i de kommende år gennem et samspil mellem regering og Folketing, ministerier, erhvervsvirksomheder, kommuner, organisationer osv. i stigende grad konkretiserer vore mål og løbende udmønter nye initiativer. Hermed vil efterhånden også fremstå en stadig tydeligere vision af det informationsfund, vi går imod.

Med handlingsplanen lægger regeringen op til, at stat, amter og kommuner gør deres del af arbejdet. Samtidig vil regeringen opfordre til, at danske virksomheder gør deres del med en bevidst og effektiv indsats, og at vi alle i fællesskab får sikret den fornødne kvalifikationsudvikling af virksomhedernes medarbejdere.

Regeringen vil derfor invitere arbejdsmarkedets parter til et treparts-»topmøde« senere på året, hvor info-samfundets krav til virksomhederne og til erhvervspolitik, arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitik og i det hele taget den offentlige sektors indsats til realisering af info-samfundet sættes på dagsordenen.

3. IT-POLITISK HANDLINGSPLAN 1995

Konkret lægger handlingsplanen for 1995 op til følgende indsatsområder og sigtelinjer.

Det offentliges elektroniske servicenet

Den offentlige forvaltning i stat, amter og kommuner sammenbindes i et omfattende elektronisk servicenet. Herved muliggøres en effektivisering af den offentlige forvaltning, som kan give bedre service til borgere og virksomheder og understøtte virksomhedernes egen brug af IT, realisere rationaliseringsgevinster og give mere åbne beslutningsprocesser.

Centrale elementer heri vil være elektronisk kommunikation og adgang til offentlige informationer, et princip om, at borgere og virksomheder ikke skal besværes med at levere oplysninger, som det offentlige allerede kender, og som lige så godt kan overføres elektronisk, etablering af et Centralt Virksomhedsregister og et dertil knyttet CVR-nummer, som kan blive en endnu vigtigere indgangsnøgle end CPR-nummeret for personer. Hertil kommer, at de offentlige institutioner i de kommende år – i takt med udforskningen af IT-systemer – går over fra papirbaserede aktiver til elektronisk sagsbehandling og arkivering.

Der er også spørgsmålet, om vi skal forøge sikkerheden omkring de enkelte borgeres kontakt med offentlige myndigheder og adgang til personlige data ved at indføre et elektronisk borgerkort med PIN-kode og billede. Kortet vil i givet fald kunne erstatte en række kort, attester og beviser. Herom har Indenrigsministeriet udarbejdet en rapport, som nu er til en omfattende høring. Når den er afsluttet, vil regeringen tage endelig stilling til spørgsmålet.

Disse forslag vil først og fremmest betyde, at den borger og virksomhed, som møder det offentlige på »normal« vis ved at ringe, skrive eller møde op på et kontor, vil møde en offentlig forvaltning, som leverer bedre, hurtigere og mere effektiv service. Men det betyder også, at man i stigende grad – alt efter ens eget valg – vil få mulighed for at kommunikere rent elektronisk med det offentlige. Det kan ske hjemme fra pc'en på tidspunkter, der passer én, og hvor der ikke gælder nogen lukkelov for offentlige kontorer, eller det kan ske fra virksomheder og arbejdspladser.

Nyttiggørelse af data, personbeskyttelse og sikkerhed

Data i de offentlige registre må i højere grad nyttiggøres ved »genbrug« i både den offentlige og den private sektor. Men samtidig må der gennemføres en øget indsats for datasikkerhed og herunder især beskyttelse af personfølsomme oplysninger. Registerloven må moderniseres, så den ønskede håndtering af oplysninger til alle lovlige formål kan ske uden bureaukratiske procedurer.

Et bedre sundhedsvæsen med hurtigere behandlinger

Der skal sættes på at udnytte de enestående muligheder på sundhedsområdet til bedre service og mere effektiv og hurtig patientbehandling ved brug af IT til kommunikation og registrering af patientoplysninger og kliniske data. En sådan udvikling vil understøtte de mange igangværende omlægninger af arbejdsgange og organisation i sundhedssektoren og vil åbne mulighed for yderligere rationaliseringsgevinster i sektoren.

Forskningens »globale landsby«

Dansk forskning må drage maksimal nytte af globale og nationale elektroniske net til forskningsmæssig informationsudveksling, og danske styrkepositioner inden for IT-relevant forskning må udnyttes gennem en øget indsats.

Nye veje i uddannelsessystemet

Alle børn må rustes til at beherske moderne informationsteknologi. Undervisningen i folkeskolen må derfor tilrettelægges, så IT indgår som en naturlig del af undervisningen i de enkelte fag. Herunder må informationsteknologiens unikke muligheder bruges til at sikre, at undervisningen tilpasses den enkelte elev, sådan som den nye folkeskolelov netop lægger op til.

Sammen med kommunerne må udformes et generelt initiativ til at fremme IT-anvendelsen i folkeskolen. Som led heri må gennemføres en omfattende udbygning med IT-udstyr, så man over en årrække kan komme fra det nuværende niveau med knap 40 elever pr. tidssvarende computer til 5-10 elever pr. computer.

Desuden må mulighederne for teknologistøttet undervisning, herunder fjernundervisning, udnyttes maksimalt med særligt sigte på voksen- og efteruddannelse.

Kulturnet Danmark

Bibliotekerne må også i fremtiden – hvor elektroniske værker i stigende omfang overtager tidsskriftets og bogens rolle – kunne varetage en central formidlingsfunktion med at stille offentliggjort information til rådighed for alle borgere og hjælpe med at navigere gennem den stadig større informationsstrøm.

Elektronisk kulturformidling skal supplere og øge spredningen af kulturoplevelser og viden. Alle kulturinstitutioner bør efterhånden indgå i et sammenhængende kulturelt netværk med adgang for borgeren til elektroniske kulturelle oplevelser.

Massemedier ad nye veje

I en verden, hvor det elektroniske mediebillede i stigende grad prægtes af internationale kanaler og producenter, er det afgørende at videreføre en dansk »public service«-funktion på radio- og tv-området. Det skal sikres, at der fortsat produceres og udsendes danske programmer af høj kvalitet inden for alle genrer. Kulturministeren vil om kort tid fremlægge et mediepolitisk oplæg herom.

Handicappede i informationssamfundet

Nye IT-anvendelser, som kan give mulighed for større integration af handicappede i samfundet, må udnyttes optimalt.

Bedre trafik med IT

Mulighederne for at bruge trafikinformatik til at effektivisere trafikafviklingen, mindske trafikens miljøgener og højne serviceniveauet for trafikanterne må udnyttes i takt med, at de viser sig praktisk og økonomisk realisable.

Virksomhedernes netværk

IT er et vigtigt redskab for den enkelte på arbejdspladsen. Men IT er ikke bare et hjælpemiddel, som gør det sædvanlige arbejde mere effektivt. Det er ofte nødvendigt at vende op og ned på de vanlige arbejds gange for at kunne realisere det fulde udbytte af informationsteknologien. F.eks. tyder meget på, at vi vil få flere organisationer, fordi de enkelte medarbejdere lettere kan kommunikere og skaffe de informationer, de skal bruge til at løse deres opgaver. På den måde kan IT medvirke til personlig udvikling på arbejdspladsen, samtidig med at opgaverne bliver løst bedre og mere effektivt. Derfor bør de offentlige politikker understøtte udviklingen af sådanne nye arbejds gange og organisationsformer parallelt med indførelsen af IT på arbejdspladsen.

Som led i denne strategi må danske virksomheder kobles sammen i et elektronisk netværk til udveksling af forretningsdokumenter (EDI). Herved kan der realiseres betydelige rationaliseringsgevinster, og et tættere samspil mellem virksomheder kan understøttes.

Verdens bedste og billigste teleydelser

Gennem en offensiv telepolitik skal Danmark frem mod år 2000 realisere verdens bedste og billigste teleydelser. Et første trin tages med gennemførelsen af en telepolitisk »pakke« i 1995.

Åbent samfundsnet

Computer- og telenetværker må udvikles til at udgøre et sammenhængende »samfundsnet«, der for almindelige borgere og virksomheder fremstår som lige så overskueligt og let tilgængeligt som telefonsystemet.

EU

Også når det drejer sig om informationsteknologien, præger EU i stigende grad mange aspekter i det danske samfundsliv. Vi må derfor ud fra danske mål og værdier søge at præge EU's politik på IT-området og i øvrigt søge at drage maksimal fordel af relevante EU-programmer.

4. GENNEMFØRELSE OG FORTSAT DEBAT

Med disse forslag følger regeringen tæt op på Dybkjær-Christensen-udvalgets forslag. På nogle områder kan handlingsplanen endda siges at være mere ambitiøs, for så vidt den indeholder en bredere vifte af forslag eller lægger op til en hurtigere gennemførelse end foreslået af udvalget. Det drejer sig specielt om områderne kultur, forskning, erhverv, telepolitik og sikkerhed.

Der er også en økonomisk side. Allerede i dag anvender det offentlige årligt mere end 5 mia. kr. til IT-udstyr, software og tjenesteydelser, og priserne på selve udstyret er konstant faldende. På nogle områder kan der blive tale om at fremrykke investeringer, som imidlertid oftest vil tjene sig hurtigt ind i takt med, at man høster gevinsterne af IT-baserede rationaliseringer af arbejdsgange. Der bør derfor i en række tilfælde ske en omprioritering til fordel for IT-initiativer. Hertil kommer, at mange institutioner vil kunne trække på opsparring, ligesom vi også må søge at hente maksimalt hjem fra en række EU-udviklings- og forskningsprogrammer. De konkrete økonomiske beslutninger må naturligvis træffes ved de almindelige budgetprocesser i forbindelse med finansloven, i de enkelte ministerier og institutioner og i de enkelte kommuner.

Alt i alt vil handlingsplanens forslag kunne holdes inden for de kendte budgetniveauer i stat og kommuner. På det statslige område vil merudgifter ved de forskellige forslag blive afholdt inden for de enkelte ministeriers givne bevillingmæssige rammer. På finansloven for 1995 er der under Forskningsministeriet afsat en pulje på 35 mio. kr. til opfølgning af rapporten om »Info-samfundet år 2000«. Den nærmere udmøntning heraf vil blive drøftet med aftaltpartierne bag finansloven. På det kommunale område må udgiftstunge forslag realiseres i takt med, at der kan skabes plads hertil i den kommunale økonomi. En række af forslagene kan – foruden at give en bedre service til borgere og virksomheder – tillige føre til større effektivitet, herunder på sigt besparelser i de offentlige udgifter.

Toget mod informationssamfundet kører hurtigt. Danmark har nogle unikke styrkepositioner, som vi især kan få glæde af, hvis vi udnytter dem i tide. En hurtig *handlen* vil også give de bedste muligheder for, at vi kan sætte dagsordenen ud fra danske værdier og prioriteringer.

Regeringen håber derfor,

- at vi bredt i det danske samfund kan samle tilslutning til en offensiv strategi for informationssamfundet
- at den private sektor bakker op og gør sin del af arbejdet,
- at danske kommuner vil være med,
- at vi politisk i Folketinget kan samle bred tilslutning, og – i sidste instans det helt afgørende –
- at den enkelte borger spiller aktivt og kritisk med.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 40:

Forespørgsel til finansministeren [om regeringens ambitionsniveau i forhandlingerne om budget 1996 med kommuner og amter].

Af Villy Søvnal (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 10/3 95).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 138:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Tilbagebetalingspligtig kontanthjælp m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 18/1 95. Første behandling 27/1 95.

Betænkning 8/3 95. Anden behandling 14/3 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.